

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 37 (167)

Субота, 12 вересня 1970 року

Ціна 2 коп.

На передз'їздівській трудовій вахті

Сумлінна трудівниця Конотопського УВП Н. БРИТОВА завершила особисту п'ятирічку ще наприкінці минулого року. Зараз ударниця комуністичної праці, ставши на трудову передз'їздівську вахту, виконує щоденні виробничі завдання на 120—125 процентів.

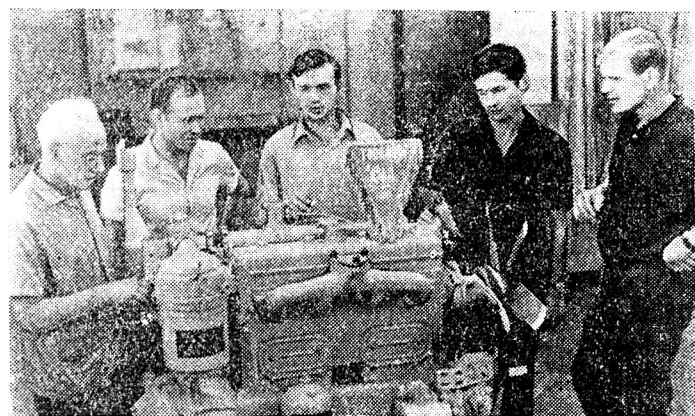
ХАРКІВСЬКІ МОТОРБУДІВНИКИ

Колектив харківських серпомоторобудівників виготовляє двигуни для тракторів Харківського і Волгоградського заводів, зернозбиральних комбайнів Ростовського, Таганрозського заводів та ряду інших підприємств, що постачають сільському господарству техніку.

У багатотисячному колективі Харківського ордена Леніна моторобудівного заводу «Серп і Молот» трудиться більш як 120 членів УТОГ. 44 з них удостоєні звання «Ударник комуністичної праці», а 10 чоловік нагороджено Ленінською ювілейною медаллю. Високі темпи праці показують

глухі моторобудівники. 22 робітники вже завершили особисту п'ятирічку. О. Лінденвальд, І. Сотник, Б. Кондратов, М. Куніцин, М. Середя, В. Філоненко, І. Цибулін, М. Доля, Д. Синіцин, Г. Росанкевич та А. Педоренко вже працюють в рахунок 1972 року. Члена УТОГ Д. Дем'яненко занесено до Книги трудової слави заводу.

У компактній групі трудиться і ветеран заводу В. Філімонов. Йому одному з перших серед всього колективу присуджено звання «Ударник комуністичної праці». Нині В. Філімонов на пенсії, але не сидиться йому без діла.

Група моторобудівників, членів УТОГ у заводському музеї біля випущеного заводом мільйонного двигуна.

Змагання продовжуємо

Розгорнувши соціалістичне змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, колектив Дніпродзержинського учбово-виробничого підприємства достроково, 6 липня 1970 року, виконав своє п'ятирічне виробниче завдання і зобов'язався до кінця ювілейного року виготовити додатково продукції на 1050 тис. карбованців.

Дніпродзержинці підтримують почин колективу Донецького УВП і беруть до чергового партійного з'їзду нові підвищені зобов'язання: випуск і реалізацію готової продукції за I квартал наступного року виконати на 102 проценти; отримати 5 процентів надпланового прибутку;

значно підвищити продуктивність та якість виробів, знизити їх собівартість; продовжувати механізацію і автоматизацію трудомістких виробничих процесів, завдяки чому досягти збільшення продуктивності праці на цих операціях не менше, ніж на 10 процентів;

на всіх ділянках виробництва постійно поліпшувати культуру праці і санітарно-побутові умови трудівників підприємства;

за рахунок запровадження заходів по науковій організації праці заощадити біля однієї тисячі карбованців.

Всю організаційну і виховну роботу направляти на виявлення і використання резервів виробництва, далі зміцнення трудової дисципліни і відповідальності за доручену справу.

П. ШАХОВА.
Секретар парторганізації
Дніпродзержинського УВП.

СИЛ НЕ ПОШКОДУЄМО

Міжгірський промкомбінат — одне з наймолодших підприємств Закарпатської області. Минуло лише два роки, як тут почали виготовляти швейні вироби. Відтоді колектив підприємства почав змагання з іншими підприємствами району. За підсумками змагання за півріччя наше підприємство завоювало перше місце. Колектив промкомбінату нагороджено перехідним Червоним прапором Міжгірського райкому КП України та райвиконкому.

Велика заслуга в цьому і глухих трудівників Калини Гон'юк, Наталки Пойди та інших, котрі виконують щоденно норми виробітку на 115—120 процентів. Ними пишуться весь колектив.

Готуючи гідну зустріч чергово-

ПЕРЕДОВА ДОЯРКА

Натхненно працює в колгоспі ім. Леніна с. Лясатичі Стрийського району дояркою Марія Кухар. Вона надояє щоденно від кожної закріпленої за нею корови по 8—10 літрів молока.

Марія Кухар любить свою професію, вона добре доглядає корів. За свою працю заслужила великий авторитет серед доярок, тваринників і всіх хліборобів колгоспу ім. Леніна.

Р. БЕРЕЖНИЙ.

У Києві, неподалік площі Ленінського комсомолу нещодавно споруджено пам'ятник видатному діячеві Комуністичної партії і Радянської держави Григорію Івановичу Петровському.

Підсумки сільських трудівників

Нещодавно в селі Берездове Славутського району був проведений зліт глухих трудівників села, членів місцевої первинної організації УТОГ. Зліт був присвячений підведенню підсумків виконання соціалістичних зобов'язань членами Товариства на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Голова Славутського міжрайвідділу УТОГ т. Назарук розповіла присутнім, як глухі трудівники села виконали високі зобов'язання. Потім виступили передовики колгоспного виробництва тт. Зінчук, Степанюк, Мельник, Харчук та інші. Вони закликали всіх глухих трудівників Славутського міжрайвідділу УТОГ високо нести прапор передз'їздівського змагання.

А. АРІН.

Все для учнів

Добре розпочали новий навчальний рік підколектив і учні Львівської спецшколи-інтернату № 101.

До послуг учнів кабінет технічних засобів, слуховий, біологічний, методичний, бібліотека, кінозал, спортзал. Учні будуть вчитися, а також працювати в садку та на навчально-дослідних ділянках.

З. РОМАНЕНКО.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ СИСТЕМИ УТОГ ЗА 8 МІСЯЦІВ

1970 року

(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	фактично	%
Вінницьке	1225	1300,6	106,2
Дніпропетровське	1695	1760,2	103,8
Дніпродзержинське	1392	1451,9	104,3
Донецьке	1198	1284,7	107,2
Єнакієвське	315	350	111,1
Артемівське	1708	1901,2	111,3
Ждановське	763	857,5	112,4
Слов'янське	603	703	116,6
Житомирське	2314	2423,4	104,7
Ужгород. № 1	529	551,7	104,3
Ужгород. № 2	1221	1340,1	109,7
Запорізьке	2161	2233	103,3
Івано-Франківське	2558	2877,6	112,5
Київське № 1	1366	1455	106,5
Київське дослідне підприємство	2928	3273,5	111,8
Київське № 3	290,7	315,4	108,5
Білоцерківське	1750	1878,4	107,3
Кіровоградське	868	896	103,2
Сімферопольське	678	681	100,4
Ворошиловградське № 1	1379	1398,2	101,4
Ворошиловградське № 2	2077	2167	104,3
Комунарське	548	579	105,6
Львівське № 1	2225	2507	112,7
Львівське № 2	1740	1893,4	108,8
Бродівське	689	702	101,9
Дрогобицьке	472	542	114,8
Стрийське	1461	1605	109,8
Миколаївське	394	329,1	83,5
Одеське № 1	355	384	108,2
Одеське № 2	1044	1181	113,1
Одеське № 3	852	877	102,9
Полтавське № 1	1559	1610	103,3
Полтавське № 2	462	488,1	105,6
Лубенське	1107,8	1170,2	105,6
Ровенське	400	411	102,7
Сумське	594	640,7	107,9
Конотопське	2457	2615	106,4
Лебединське	333	361	108,4
Харківське № 1	909	994	109,3
Харківське № 2	3822	4268	111,7
Херсонське	1044	1188	113,8
Кам'янець-Подільське	1737	1837,7	105,8
Черкаське	713	721	101,1
Чернігівське	2084	2264,6	108,7
Чернівецьке	925	955	103,2
Садгірське	1480	1517,9	102,6
ВСЬОГО:	58425,6	62741,1	107,4

СПРАВА ВСЬОГО КОЛЕКТИВУ

Заклик колективу Київського УВП-1 до всіх трудівників нашої системи повести рішучу боротьбу за поліпшення трудової дисципліни — зустрінутий глухими трудівниками Одеси з великим задоволенням. На УВП-1 після обговорення звернення киян були розроблені заходи по підвищенню трудової дисципліни.

— Поліпшення трудової дисципліни — справа всього колективу. Ми покладемо велику надію на ветеранів виробництва, котрі відзначаються відмінною працею і високою робітничою самосвідомістю. Вони повинні стати вихователями молоді, — говорить головний інженер УВП-1 т. Корнієнко.

Директор УВП-3 Р. Коган сказав:

— Ми вважаємо, що створення хороших умов праці значно зменшує випадки порушення дисципліни. Тому поруч з розробкою заходів по боротьбі з порушниками трудової дисципліни ми поліпшуємо умови праці, побуту.

— Ми за суворе відношення до порушників, — розповідає заступник директора УВП-2 Л. Кирика. — Але обмежуватись тільки покаранням надто мало. Необхідно ще нирше розгорнути масово-роз'яснюючу і виховну роботу серед виробничників, зокрема, серед молоді.

Ю. ГЕР.

ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ

Одним із важливих завдань, що стоїть перед сурдопедагогами шкільних глухих є розвиток мови учнів. Саме це в школі треба залучити учня до колективу, дати йому можливість відчувати себе повноцінною людиною.

Виходячи з цього, сурдопедагоги Миколаївської школи-інтернату для глухих дітей вишукують різні шляхи для поліпшення навчання та виховання учнів.

Значна увага приділяється при цьому виготовленню і застосуванню наочних приладів.

У кожного сурдопедагога, вихователя є спеціальна облікова картка, куди записуються всі наочні прилади. Ці картки зберігаються в методкабінеті. Наочні прилади в свою чергу широко використо-

вуються на уроках. Приміром учителька 5 класу А. Волкова для кращого засвоєння уроків читання застосовує відповідні для даного уроку ілюстрації. Вони допомагають уточнити окремі поняття слів, виразів, обстановку, де проходить дія, краще зрозуміти зміст і смисл оповідання чи байки. На уроках застосовуються також різ-

ка і його закінчення ілюструються таблиці. Виготовлені вони у вигляді книг з конкретними прикладами. За прочитаними оповіданнями та ілюстраціями до них учні складають перекази. При читанні книг про В. І. Леніна виготовили спеціальне лото, котре допомогло закріпити прочитане. При вивченні життя і творчості письменників, поетів виготовлялися стенди з їх портретами. Є також окремий стенд з теорії літератури тощо.

ЗАСТОСУВАННЯ НАОЧНОГО ПРИЛАДДЯ

ні прийоми для розкриття змісту прочитаного. Всі ці методи направлені на загальний розвиток та логічне мислення учнів.

Сурдопедагог IX класу Л. Лівшиць застосовує багато наочних приладів на уроках граматики російської мови. Для пояснення змісту і значення кожного відмін-

Систематичний розвиток мислення дає свої позитивні результати. Учні вчаться правильно формувати свою думку, граматично вірно писати роботи на вільні теми.

Вивчення мічурінської біології за принципом політехнічного на-

вчання теж вимагає створення відповідної бази, котра допомогла б забезпечити щонайкраще засвоєння матеріалу, застосувати свої знання безпосередньо на практичних заняттях.

Учитель біології і хімії М. Назаревська широко використовує наочні прилади. Виготовляють їх самі учні на заняттях гуртків, або ж коли бувають на екскурсіях в лісі, на полі, річці, знайомлячись з природою, життям рослинного і тваринного світу, збирають і складають різні колекції, котрі згодом використовуються і стають у великій пригоді при вивченні того чи іншого матеріалу з біології або хімії. Так, на тему «Корисні копалини» у 7 класі були виготовлені такі наочні прилади: граніт і його

складові частини, продукти руйнування граніту, вапняк та його продукти, подібні наочні прилади виготовляються із інших дисциплін. Слід зазначити, що виготовлені дітьми наочні прилади дають значний ефект. По-перше, викликають в учнів певний інтерес, захоплення і, звичайно, допомагають легше засвоювати матеріал, розширюють дитячий кругозір. Жодна таблиця, жодна колекція не зможе замінити того, що зробив учень сам, що виготовив своїми руками.

Є. ПОСТОЛАТІЙ.

Заступник директора по навчально-виховній роботі Миколаївської школи-інтернату для глухих дітей.

Бесіда атеїста

ВІДВОЙОВАНЕ НЕБО

З давніх часів люди задумувалися: що таке небо? Сююча бездонна блакить у ясний день. Грізне вмістилище хмар, блискавок, грому в непогоду. Загадкове мереживо зірок вночі. Звідти, з неба, сонце посилає своє життєдайне проміння, звідти випадає животворна волога дощу.

Що там, у небесних просторах? На чому тримається сонце, місяць, зірки?

Як виникають хмари, дощ, снаги сніга північного неба? Що таке багатокольорова смуга радуги? Звідки беруться хвостаті страховища — комети? Чому падають зірки, або серед білого дня чорна кругла тінь раптом закриває сонце і на землю спадає темрява? Яке значення для людей має те, що діється на небі?..

Безліч таких «що?», «як?» і «чому?», вражаючи уяву людей, спонукало їх шукати відповіді.

ВІД ІЛЮЗІЙ ВІРИ — ДО ЗНАННЯ

Не вміючи пояснити небесні явища, відчуваючи страх перед ними, наші далекі предки обожнювали їх, так само, як обожнювали вони все таємниче, незрозуміле на землі. Люди зверталися з проханнями, молитвами до сонця, місяця, хмар, грому, просили допомогти в господарських справах. Щоб небесні сили не завдавали шкоди, їх намагалися задобрити, умилювати, приносили їм жертви. Створювалися казки, легенди, фантастичні уявлення про будову неба. Воно здавалося людям чимось подібним до твердого склепіння, яким, як чашею, накрита плоска земля, — по цьому склепінню нібито і рухаються небесні світила.

Коли ж людська уява створила богів, то їм, звичайно, не знайшлося кращого місця, ніж небеса, — далекі, недоступні, таємничі. Звідти, здавалося людям, небо-

жителі — боги керують земним життям, розпоряджаються долею смертних. Ці павні уявлення про небо як житло богів відображені і в так званих священних книгах різних релігій.

Біблія починається розповіддю про те, як бог створив світ: «І створив бог твердь... І назвав бог твердь небом». Потім бог поставив на небесній тверді сонце, місяць, зірки. Про це ж говориться і в «Псалтирі» — збірці духовних пісень. У 103-му псалмі читаємо про те, як бог над землею «просить небеса, як шатро... Поставив землю на твердих основах: не похитнеться вона повік... Безоднею, як одягом, покрив її. Створив місяць, щоб вказувати часи, і так далі. При цьому на всі лади оспівується премудрість і всемогутність бога і мізерність, безцінність людини. «Коли, — написано у псалмі, — дивлюсь я на небеса твої, справу твоїх перстів, на місяць і зірки, які ти поставив, то що є людина?»

Само існування Всесвіту з його незліченими зірками, планетними системами богослови намагалися використати як доказ того, що бог існує... Мовляв, коли є світ, в якому все так премудро влаштовано, значить повинен бути і його творець — сила, яка приводить в рух міриади небесних тіл. Ця сила, повчають церковники, — бог.

У класовому суспільстві релігія — завжди вірна служниця експлуататорів. Вони зацікавлені в тому, що релігія не тільки принижує людину — дивись, мовляв, яка мізерна ти перед богом, — але й залякує її, прагне постійно тримати в страху божому. У «священному писемі», наприклад, змальовуються жахливі картини кінця світу, коли бог зруйнує своє творіння — Всесвіт. Тоді, говориться у євангелії від Матфея, «сонце померкне, і місяць не дасть світла свого, і зірки спадають з неба, і сили небесні похитнуться». Страшаюча картина кінця світу змальовується і в «Апокаліпсисі».

Як бачимо, християнська релігія включила у своє віровчення фантастичні уявлення стародавніх людей про небо. Ця «християнська

космологія» має на меті міцніше тримати віруючих у лоні релігії і церкви. Всеке правдиве слово про те, що насправді являє собою небо, не тільки руйнує хибні уявлення про світобудову, але й розхитує всю систему релігійних поглядів і догм.

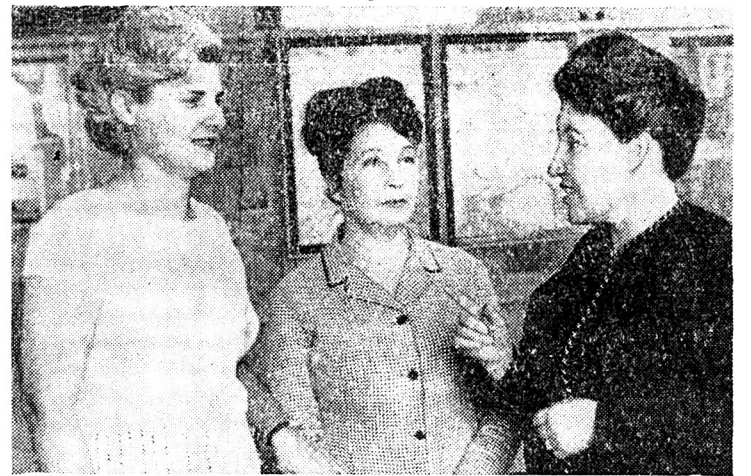
Маркс називав релігію «ілюзорним сонцем, що рухається навколо людини доти, поки вона не починає рухатися навколо себе самої». А «рухатися навколо себе самого» — це значить позбутися віри в бога, у надприродну істоту, яка нібито розпоряджається долею світу, це значить звільнитися від релігійних ілюзій, здобути справжню земну радість життя, брати активну, свідому участь у перетворенні земної дійсності в ім'я і на благо людей. Говорячи словами Маркса, «критика неба перетворюється в критику землі». І в цій «критичній небі», тобто у викритті і переборюванні релігійних вірувань, велике місце займає розвінчування релігійних уявлень про будову і закони існування й розвитку світу, який нас оточує. Це важливо ще й тому, що, користуючись релігією як зброєю в тій гострій ідеологічній боротьбі між капіталізмом і соціалізмом, яка точиться в сучасному світі, ідеологи і пропагандисти імперіалізму прагнуть використати для своїх цілей і дані сучас-

ЛЮДИНА РОЗКРИВАЄ ТАЄМНИЦІ ВСЕСВІТУ

ної науки, тлумачать їх з релігійних позицій, намагаються примирити релігію з наукою.

Поступово наука пояснила, як влаштовано світ. Люди дізналися, що ближнє небо — це прозора повітряна оболонка Землі, а сама Земля — це центр Всесвіту, як твердить релігія, а лише одна з планет, що обертаються навколо Сонця, що таких сонць-зірок незліченна кількість у безкрайньому Всесвіті. Були пояснені атмосферні явища: хмари, гроза, північне сяйво, причини сонячних і місячних затемнень, обчислені орбіти комет. Стало ясно, що весь нео-

(Закінчення на 4-й стор.)

Увесь свій педагогічний досвід і знання передають своїм вихованцям вчителі Ворошиловградської школи-інтернату для глухих дітей. Кращі з них (зліва направо) Олена Тихонівна Жданова, Белла Ісаківна Ануфрієва і Тамара Гаврилівна Мерзлякова. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Шана людей

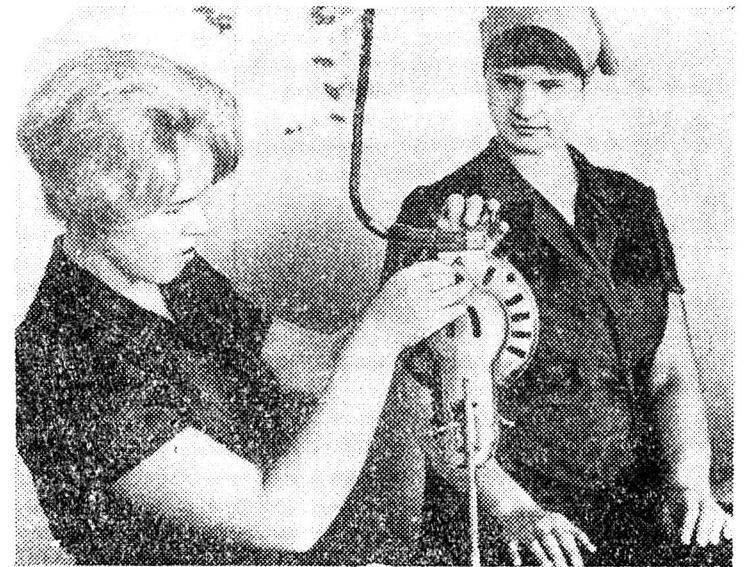
Серед хліборобів колгоспу «Зоря комунізму» с. Жулин Стрийського району користується пошаною передовий їздчий Михайло Кулик.

Він систематично і завжди в строк доставляє корми на ферми.

За зразкову працю неодноразово нагороджувався цінними подарунками, грамотами, грошовими преміями.

Колгоспника М. Кулика поважають всі хлібороби.

З. РОМАНІВ.

Щоб розкрійний цех працював безперебійно, потрібні справні механізми.

На фото: технічний стан розкрійної машини ударниці комуністичної праці Полтавського УВП-1 Л. Сідаш перевіряє інженер по техніці безпеки Н. Шалига (ліворуч).

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Будівничі

Авторитетом користується будівельна бригада Стрийського УВП, яку очолює комуніст В. Климків. Робітники цієї бригади З. Барборис, В. Карпов та В. Мамчин виконують різні будівельно-ремонтні роботи, завжди перевищують норми виробітку.

Вони вже добре відремонтували гуртожиток, деякі цехи та контору. На черзі капітальний ремонт котельної.

Велику допомогу також надає бригада будівельному управлінню № 42 у будівництві п'ятиповерхового будинку на 70 квартир. В цьому будинку 30 квартир буде відведено для глухих трудівників Стрийського УВП.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Гаряча пора

В Ялтинському клубі глухих нещодавно відбувся зліт передовиків сільського господарства міжрайвідділу УТОГ Ялти і Алустинського району. Трудівникам ланів була прочитана доповідь про всеосяжне соціалістичне змагання на честь XXIV з'їзду КПРС.

На зльоті трудівники полів і ферм обмінювались досвідом роботи, розповідали про свої трудові будні. Наприклад, ударниця комуністичної праці Н. Кистрицька з радгоспу «Алустинський» розповіла про передовий метод висадки і збирання тютюну. Є. Цветков — про професію виноградаря.

З'їзду партії — нашу ударну працю! Під таким девізом сільські трудівники УТОГ розгорнули передз'їздовське соціалістичне змагання. Тепер у них гаряча пора — збирання винограду.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

БРИГАДА 3 ПОБУТОВОГО КОМБІНАТУ

У селі Нові Шепелічч і в багатьох сусідніх селах добре знають філію побутового комбінату Чорнобильського району, що на Київщині. Тут можна пошити чи відремонтувати одяг, взуття та інші речі.

Нові Шепелічч — велике сучасне село, що розкинулося на мальовничих берегах Прип'яті. В селі вулиці вимощені бруківкою, засфальтовані.

Недалеко від побутокмбінату розкинулася лікарня і школа-десятирічка, багато магазинів.

Село має автобусне сполучення з м. Києвом та райцентром.

А які чудові та мальовничі світанки над Прип'яттю!... Ранкова прохолода, свіжий подих річки. Аромат садів. Сонце золотим дощем заливає широкі, опівиті зеленню вулиці. А вулиці вже в русі. Всі поспішають хто до школи, хто до лікарні, хто до верстата, хто на широке роздолля полів. Гудками перегукуються на річці пароплави, їм вторять з протилежної сторони паровози. І ось у цьому мереживі доріг, де переплітається сучасне з майбутнім, зустрілася мені згуртована і дружна в праці і своїх щоденних трудових звершеннях бригада, про яку і хочеться розповісти.

Лише п'ятий рік працює Віра Сад на Чернігівському учбово-виробничому підприємстві. Сумлінна трудівниця достроково виконала особисту п'ятирічку. Брезентові куртки, які виходять з-під її вправних рук, носять гірники, металурги, будівельники.

Готуючи трудовий дарунок партійному з'їзду, ударниця комуністичної праці випускає продукцію в рахунок 1971 року.

В побутовому комбінаті нарівні з іншими працюють і глухі трудівники села. Завітавши до відділу пошиву взуття, я зустрів знайомого мені Самійленка Адама Самійловича, з яким довелося працювати кілька років на Київському дослідному підприємстві. Обставини склалися так, що в 1957 році він звільнився з роботи і повернувся у рідні місця.

З часу повернення в рідне село він з дружиною Катериною незмінно працюють в побутовому комбінаті. Адам Самійлович у відділі пошиву взуття. Катерина — у відділі пошиву одягу. Подружжя Самійленків — працелюбне. Вони закохані в рідне Полісся. Після трудового дня Адам Самійлович або на рибалці, або з сім'єю в лісі на збиранні грибів.

Катерина Самійленко дуже радіє приїздам з Києва, цікавиться життям, побутом та умовами праці глухих століт.

Поруч з Адамом Самійловичем працює Олексій Нечипоренко. У нього своєрідний рекорд — у відділі пошиву взуття він найстарший як за віком, так і за трудовим стажем. Дивися на його вправні і вмілі рухи і мимоволі милуєшся, з якою спритністю і здавалося б, невимушеною легкістю, він працює. Олексій Миколайович охоче ділиться досвідом з товаришами, допомагає їм порадами, як швидше, краще і надійніше виконати замовлення.

На розповідь Олексія Миколайовича, ніби стверджуючи його слова, співчутливо похитує головою його дружина Ніна Іванівна. Вона теж ветеран праці, поступи-

ла до побутокмбінату в 1952 році. Подруги по роботі тепло відзиваються про Ніну Іванівну. Роботу виконує сумлінно, уміло. З усіма уважно і чуйно. До своїх обов'язків ставиться з усією дбайливістю.

Окремо хочеться розповісти про Михайла Яковича Овчаренка. Народився і виріс він на Волзі. Життя в Михайла Яковича склалося так, що він об'їхав майже всю країну. Де тільки не був, чого тільки не бачив. Урал, Далекий Схід, Камчатка, Кавказ, Крим, Азовське море. І, нарешті, одруження поклало край далеким мандрівкам, які так тягли до себе неспокоїну душу Михайла Яковича. З дружиною переїхали до станції Янів, тут живуть і досі. Від ст. Янів до Нових Шепелічч 2,5 кілометра. Та це не заважає Михайлу Яковичу раніше всіх приходити до відділу пошиву взуття.

Людина напролюд спокійної, лагідної вдачі, певтомний у роботі, вічно в русі і пошуках — таким він прийшов у відділ пошиву взуття. Досить швидко завоював любов і шану і з 1962 року його обрали бригадиром. Користується авторитетом і довірою як товаришів по роботі, так і в замовників.

У вільний час любить переглянути свіжі газети та журнали. Про всі новини з життя нашої країни і зарубіжних країн, а також про міжнародні події ділиться з товаришами. Михайло Якович по-справжньому закоханий у природу Полісся. Та ще більше в потрібну і корисну працю для суспільства.

Ф. САВЕНКО.

ЗНАТНИЙ ПОЖЕЖНИК

Юхим Григорович Ридванов — знатний пожежник Вінниці. Здається, що б могло привабити глухого до цієї небезпечної і важливої праці. А він трудиться тут майже чотири десятиліття і трудиться, треба сказати, добре. За сумлінну працю нагороджений значком кращого пожежника СРСР, має багато різних грамот і подяк.

Ю. Ридванов ніколи не носив блискучої каски, не здіймався на пожежній драбині на стрімку висоту, не кидався у вогонь. Спершу йому було доручено на перший погляд зовсім неприємну справу — слідкувати за пожежними гідрантами, що розміщені на всій території обслуговування його пожежною частиною. Вони завжди в належному стані, бо Юхим Григорович добре усвідомив, що від них залежить успіх пожежників. Тому щодня обходить і уважно оглядає він гідранти, дбайливо очищає їх від бруду й іржі. Взимку слідкує, щоб не замерзла в трубах вода.

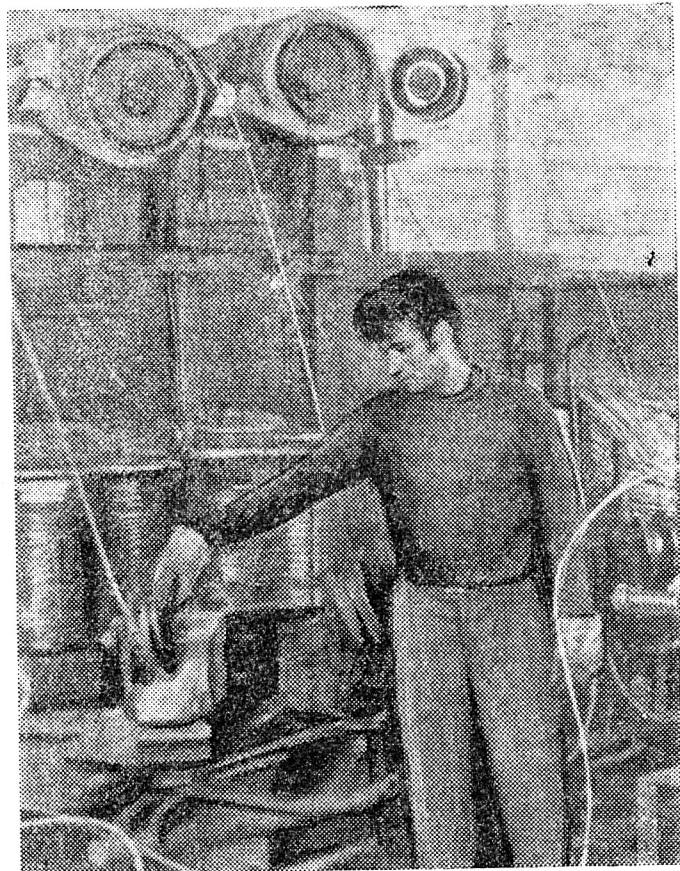
Поважають його товариші по роботі, члени міської організації УТОГ в діяльності якої Ю. Ридванов бере активну участь. Ім'я

знатного пожежника, ветерана Товариства занесено до Книги пошани обласної організації УТОГ.

М. НИРОВ.

Ю. Г. РИДВАНОВ.

Іван Григориєв — волоочильник Дніпропетровського УВП. Наполегливий юнак за місяць оволодів досить складною професією і став виконувати виробничі завдання на 110—115 процентів. Фото В. ТРИНІТКІН.

ПУТІВКА В ЖИТТЯ

На Львівському УВП-2 відбулося робітниче свято. Молодому робітничому поповненню — чотирьом дівчатам — вручили путівки в життя. Дівчата достроково — за півтора місяця — успішно оволоділи навчальною програмою.

Присутні тепло поздоровили

дівчат. А робітниця текстильно-галантерейної ділянки С. Заславська розповіла, що комсомолки показали себе чесними, дисциплінованими, самовідданими трудівницями. І побажала їм трудових успіхів.

Н. ДЕНИСЮК.

СЛІДАМИ НЕНАДРУКОВАНИХ ЛИСТІВ

Скаргу перевірено

Пенсіонерка К. Маркелова, котра проживає в Козелецькому будинку інвалідів, звернулася до редакції зі скаргою про те, що її ображають мешканці по кімнаті.

Скарга була надіслана для перевірки в Чернігівський облісвідділ УТОГ. Виконуючий обов'язки голови Чернігівського обласного відділу УТОГ О. Климок повідомив ре-

дакцію, що скарга перевірялася на місці працівником Козелецького міськрайвідділу т. Звон.

У розгляді скарги безпосередньо брали участь директор цього будинку інвалідів та лікар. Пенсіонерку К. Маркелову переведено в іншу кімнату. Попереджено працівників на недопустимість прояву з їх боку грубості по відношенню до інвалідів.

Попереджено...

До редакції надійшла скарга від інструктора фізичного виховання Глухівського клубу глухих Сумської області Ю. Серьогіна. В ній повідомлялося про безтактне поводження інструктора Сумського облісвідділу УТОГ Т. Малкієль під час відрядження до Глухова.

Як повідомив редакцію голова цього облісвідділу А. Мишинцев,

факти, викладені в скарзі, в основному підтвердилися. Т. Малкієль попереджено про недопустимість подібних дій в майбутньому.

Ю. Серьогін у своїй скарзі відстоював також неправильні погляди на спортивну роботу з глухими спортсменами.

За недоліки в організації спортивної роботи з глухими Ю. Серьогіну зроблено серйозне зауваження.

ПРИЄМНО У ВИХІДНИЙ день з колегами по праці вийхати на лано природи, позагорати на сонечку, полежати на оксамитовій травичці. І апетит розгублюється, і, навіть, чарчину при таких обставинах пережити не гріх. Товариські вечери, зустрічі справа непогана, але коли вони проходять не на роботі і не за державний рахунок. Чому? Запитаєте ви. По-перше, приміщення цеху чи директорський кабінет аж ніяк не пристосовані до таких церемоній. Ні тобі стола гарного накрити, ні посуду, ні виделок, про гарячу закуску вже й мови немає. По-друге, за витрачання державних грошей рано чи пізно доведеться відповідати. Але, на жаль, як свідчать факти, ще не перевелись у нас любителі в робочий час за чужий рахунок погуляти.

...11 квітня цього року особливими турботами, як твердять очевидці, була зайнята майстер швейного цеху Сумського учбово-виробничого підприємства Ермоленко. З розпаниленим від організа-торських турбот щічками вона вивішено господарювала на УВП. Робочий день ще не перевалив через половину, а в приміщенні лабораторії уже мелодійно дзвенів посуд, тягнуло духмяним ароматом ковбас і якихось при-

Преміальна вечеря

прав і спецій. Біля під'їзду підприємства періодично верещали автомобільні галля — червоний «Москвич» доставляв і доставляв нову партію закусок. А пізніше, за закритими дверима лабораторії, чоловічі та жіночі голоси почали старанно виводити відому українську народну пісню: «Ой, хто п'є — тому наливайте...»

В цей день керівництво учбово-виробничого гуляло. З одного боку не можна сказати, що подібні вечери були системною. З другого, не доведеться, що це поодинокі факти. Вгиналася підлога і летіли коридорами підприємства веселі пісні і 21 квітня. Знову «посаженою матір'ю» була Ермоленко, а її правою рукою — головний механік Коноваленко, при негласній підтримці директора УВП Сіроштаня.

Підхід до справи був цілком серйозний, бо «сабантуй» був неабиякий, а преміальний. Начальство пропало решту преміальних. Їх було 193 карбованців 40 копійок, що у великій і дрібній монеті одержала ця «дружина» компанія з робітничої кишені. Як? А дуже просто...

Згідно наказу № 50 за квітень

цього року на Сумському УВП для преміювання кращих робітників і службовців було виділено 620 карбованців. Члени комісії на чолі з Ермоленко закупили подарунків лише на 426 карбованців 60 копійок. Решта, за поясненням Ермоленко, була запланована для товариських вечірок, на яких постійно було присутнім вузьке ко-

ФЕЙЛЕТОН

ло осіб. З них 80 карбованців пішло 11 квітня, 45—21 квітня. Те, що залишилось, зникло невідомо куди. Як же була зекономлена ця решта? В урочистій обстановці робітникам підприємства вручали подарунки і зразу ж підсовували відомість на підпис. Нагороджені, а їх було 35 чоловік, підписували, від радісного хвилювання не помічаючи, що розписуються за пуста місце в графі. Ось так, наприклад, головний інженер УВП Л. Сливко одержала подарунок на 10 карбованців, а розписалася за 30. Взагалі, амплітуда «вирахувань» з премій коливалася від одного до двадцяти карбованців.

То ж дійсно непоодинокі «сабантуї» квітли на УВП. Як підтвердила комісія ЦП УТОГ та Сумського міського партії, в лабораторії відмічали дні народження керівних працівників підприємства систематично. Так, 14 листопада 1969 року відзначали день народження тієї ж Ермоленко. Були і інші випадки. Водій Верич за керування автомобілем в нетверезому стані був позбавлений прав. Головний механік Коноваленко частенько використовувався в ролі водія, що, зрозуміло, негативно вплинуло на його основну роботу.

Тут плли, тут і похмелялись. Звичайно, шум і гам цих зборищ не проходив повз увагу трудівників УВП. Деякі намагались ремствувати, але їм лагідно говорили про можливі матеріальні ускладнення. Незже нікому було зупинити брудні руки хануг? Було, але...

Старший бухгалтер підприємства Голованенко порушувала правила оформлення товаро-грошових операцій. Можливо, свою роль зіграло те, що Голованенко була учасником деяких преміальних ве-

чірок. Голова Сумського облісвідділу УТОГ А. Мишинцев теж знав про це, але обмежився неофіційною розмовою з директором УВП Сіроштаном. Думає, совість заговорить. А той, як кажуть, і вухом не пові.

Зрозуміло, не може бути й мови про те, щоб Ермоленко та Коноваленко і далі так халяпинували. Іншим любителям робітничих грошей теж відіб'ють до цього бажання. Справа про можливість перебування вказаних товаришів на підприємстві, мабуть, буде ще вирішуватись. А от як бути заступнику директора по учбово-виховній роботі П. Шоколі? Приклад цих випивок не організовує і не виховує колектив. Він теж обмежився тільки неофіційною розмовою з директором.

То ж я і кажу, що товариські вечери справа хороша. Але...

В. ГЛУЩЕНКО.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

ФАКТИ І ДОМИСЕЛ У НАРИСІ

ГОЛОВНОЮ СКЛАДОВОЮ частиною нарисів є факт, подія, явище. Те, що відбулося або відбувається, з чим кореспондент познайомився на місці події чи довідався про нього в людей, вичитав з документів та інших джерел.

Фактом портретного нарисів є прославлена своїм подвигом, працею людина, її вчинки, її конкретні справи, пропагуючи які в газеті, автор пропонує їх наслідувати, робить надбанням для багатьох. М. Черепанов в своїй праці «Робота над очерком», зокрема, пише: «Существенную черту этого жанра составляет его документальность. С этим качеством советский очерк родился».

Чи важлива документальність нарисів? Так. В цьому основа нашої преси, яка пропагує нове у всій його конкретності. Преса тоді має силу, якщо агітує достовірністю фактів. Окрім того, адресність газетних виступів і особливо нарисів — могутня організаційна зброя друкованого радянського органу. Та один окремий факт не є ще ознакою літературної творчості. Робітькор повинен відшукати кілька споріднених фактів, глибоко проаналізувати їх зміст, знайти внутрішню взаємодію між ними. І тільки тоді, на основі такого розкриття факту, який його найбільше цікавить, він може створити певну думку, мати певну уяву про людину чи подію. А вже на основі цих уявлень та догадок потім відтворювати, розкривати факт в повній його правдивості, — тобто писати нарис.

Ю. Лазебник пише: «Факт є тим віконцем, через яке ми дивимось на світ, через яке ми пізнаємо суспільні явища і вивчаємо складне душевне життя людини. Але й віконце може бути ясним і може бути затемненим. Все залежить від того, як в лабораторії автора оброблявся факт і якою силою розумового світла він просвітлений».

Насамперед, нарисовець розкриває факт. В цьому його основна мета. Автор користується різ-

ними художніми і публіцистичними прийомами, але так, що вони виступають в нарисі не ізольованими один від одного, навпаки, взаємозбагаються, доповнюються і, таким чином, складають єдине ціле для найширшого відображення подій або життя людини.

Художність викладу факту в нарисі — це, насамперед, вираження авторського «я», його індивідуальності. Він розповідає про даний факт чи подію через своє художнє сприйняття. Без цього неможливий справжній вогонь літературної творчості.

Іншими словами, робітькор повинен вміти показати життя в усій його ширині і глибині й не так сіро, як воно нам іноді здається. Саме цим нарисовець і відрізняється від звичайного фотографа, що він не копіює факти, а фантазує, мислить про них, уявляє їх образно, художньо. Отже, робітькору і художнику, домисел допомагає правдивіше розкрити те чи інше життєве — важливе явище, рельєфніше змалювати портрет свого героя. В цьому своя особливість кожного жанру, зокрема, нарисів. Якщо в ньому про героя ведеться не лише розповідь, а подається хоча б невеличкий портрет, розкривається душа, пояснюються його вчинки, тоді нарис від цього лише вииграє. Він стає повнішим, вагомим, дійовим.

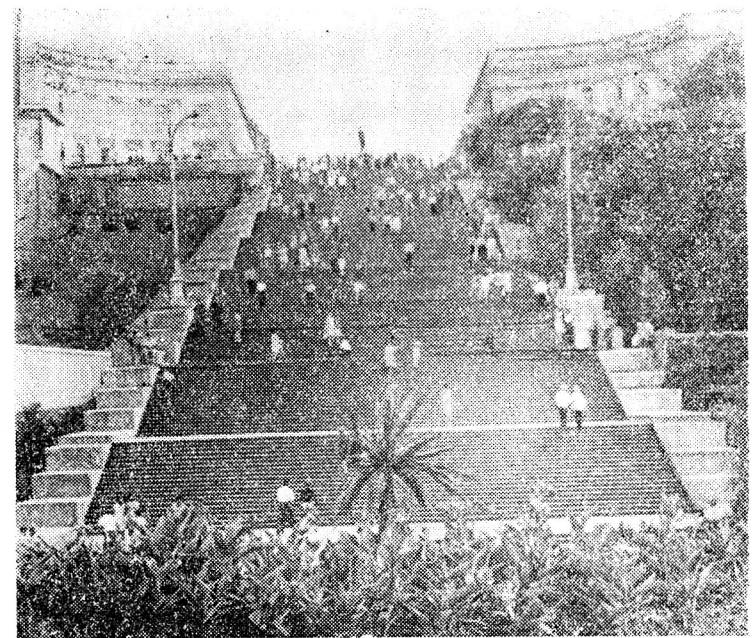
Часто при зображенні героя робітькор звертається до його минулого життя. Таке звернення дещо виправдовує себе, коли цим самим автор ще більше намагається підкреслити його сьогоденність, вмотивувати його вчинки, або ж утвердити щось нове, де дана людина виступає основною рушійною силою. А для цього треба пережити разом з героєм, сприймати, мов свої, його радощі і печалі, писати про нього, а не про його професію. Лише тоді нарис буде динамічним, пристрасним, психологічним, а не біографічним, яких так багато доводиться ще зустрічати в нашій пресі.

Зустріч з правнуком Кобзаря

Був звичайний серпневий вечір. Біля літньої естради Львівського Будинку культури глухих багатьох людей. Трудівники жваво розмовляють між собою, з нетерпінням чекаючи початку лекції. Взагалі, любителів послухати цікаву лекцію чимало, але сьогодні сюди зійшлися всі, хто був вільний. І це — зрозуміло, адже до Львова приїхав правнук Т. Г. Шевченка, нащадок великого Кобзаря, поет

Дмитро Филимонович Красицький. Сивий чоловік похилого віку бадьоро підійшов до трибуни і спокливо почав розповідати про неопубліковані та маловідомі сторінки життя і творчості Тараса Григоровича. Д. Красицький відповів також на запитання присутніх.

ФУРЕР.
Директор Львівського Будинку культури глухих.

ОДЕСА. ПОТЬОМКІНСЬКІ СХОДИ.

ЩОБ РЯДИ ЗРОСТАЛИ

У колективі фізкультури Полтавського обласного Будинку культури налічується понад 100 чоловік. Вони входять до складу шахово-шашкової, волейбольної, настільного тенісу, загальної фізичної підготовки та футбольної секцій.

В нинішньому році полтавські фізкультурники взяли участь у спартакіаді обласного з волейболу, футболу та легкої атлетики і зайняли перші місця. Хороших успіхів домоглися також такі шахісти та шашкісти в змаганнях на першість міста.

З весни нинішнього року в м. Полтаві проводилась легкоатлетична естафета, присвячена 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. У цих змаганнях команда

спортсменів обласного зайняла перше місце і нагороджена кубком.

Непоганих успіхів домоглися фізкультурники з інших видів спорту. Так, О. Марчук зайняв друге місце в змаганнях на першість Товариства «Авангард» з класичної боротьби.

В нинішньому році в нашому колективі фізкультурників підготовлено два спортсмени першого розряду, 4—другого, 18—третього.

З метою популяризації спорту в будинку культури обладнано куток фізкультурника. Тут систематично виходить газета «Спорт». В клубі демонструються кінофільми на спортивні теми, щоденно проводиться огляд новин з питань фізкультури.

ПОПЕРЕДУ—ХУСТЧАНИ

Два дні на Ужгородському стадіоні ДСТ «Авангард» проходила першість Закарпатської області серед глухих з легкої атлетики в залік першої республіканської спартакіади УТОГ.

Після урочистого відкриття змагань першими на старт вийшли дівчата. Кращий результат з бігу на 100 метрів показала спортсменка з Хуста Ева Гичка, друге — її подруга по команді Ганна Фалюкович. Взагалі, дівчата з Хуста домінували на протязі всіх змагань. З бігу на 200 і 400 метрів першою була Ганна Гичка, найдалі стрибнула Ева Гичка — 3 метри 90 сантиметрів. Вона зайняла перше місце по стрибках у висоту — 135 сантиметрів.

Серед чоловіків спортивна доля підкорилася сильним. Ними виявилися спортсмени Ужгорода. 100 метрів пробіг за 12,2 секунди Федір Луца, 200—за 25,4—Юрій Бабиш, з бігу на 400 і 800 метрів першість здобули Федір Кобулей і Іван Леспух. Найдалі стрибнув Іван Тиводор, найвище—Іван Тар.

За підсумками всіх видів зма-

гань перше загальнокомандне місце виборили хустчани, друге — команда Ужгородського УВП-1, третє — Ужгородського УВП-2.

Переможці нагороджені перехідним кубком і грамотою Закарпатського обласного УТОГ.

В. ФИЗЕР.

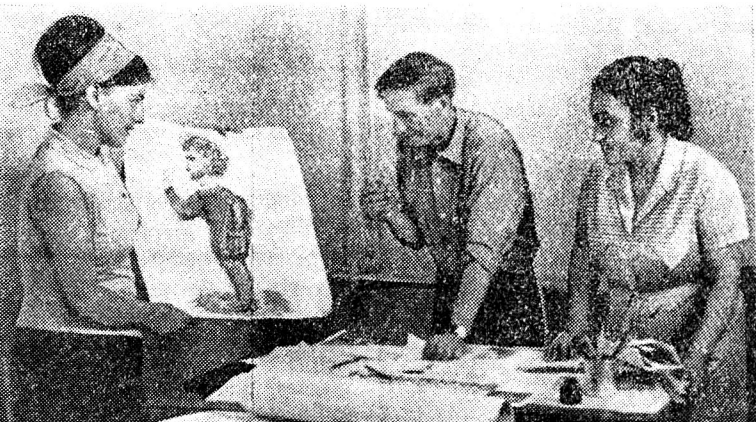

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВІДВОЙОВАНЕ НЕБО

Закінчення. Початок на 2 стор.

саяний Всесвіт матеріальний, що зсуюди в ньому діють одні й ті самі загальні закони руху матерії, що ніде у світі немає таких «по-рожнених», які б були вільні від метрії і де міг би знайти собі пристановище бог з своїм ангельським причтом і потойбічним царством.

Ще ґрунтовніше спростовують релігійні уявлення про небо дані науки, одержані після того, як люди проникли в космос. І тринадцять років не минуло відтоді, коли над нашою планетою пролетів перший радянський штучний супутник. А скільки дивовижних подій відбулося за ці роки! Багато сотень штучних супутників найрізноманітніших розмірів і призначень злетіли за цей час з Землі. Тільки після 16 березня 1962 року в СРСР запущено 350 супутників тину «Космос», вони провели широку програму досліджень. У космос піднімалися складні системи «Електрон», паджавкі супутники «Протон» та інші об'єкти. За допомогою супутників провадяться далекі передачі радіо і телевізійних програм, здійснюється комплексна всесвітня служба прогнозу погоди. Ракети виносять складну апаратуру до Місяця і навколо нього, на орбіту навколо Сонця, до Венери, до Марса. Керовані зорельоти борознять космічний простір. Здійснено безліч інших експериментів.

Справжнім тріумфом людського розуму стали польоти людей у космос. Вже десятки разів піднімалися з землі радянські й американські космонавти. І кожен їх політ приносить нові наукові дані, розширяє наші знання про Всесвіт. Недавно закінчився тривалий політ двох відважних радянських космонавтів — Андріяна Ніколаєва і Віталія Севастьянова в космічному кораблі «Союз-9», які виконали за 18 днів широку програму наукових досліджень. Космонавтика стає не тільки могутнім засобом пізнання світу, але й потужним рушієм науково-технічного прогресу.

Людина сягнула в небесні простори, ступила на нічне небесне світло — Місяць. Космічні польоти спростовують самі основи релігійних повчань про неміч людини та її знань перед лицем всемогутнього небесного «творця». Ось чому виходу людини за земні межі, піби окреслені їй самим богом, завжди особливо боялися захисники релігії. Ось що, наприклад, писав у 1926 році адвентистський журнал «Голос істини»: «Коли б знайшовся сміляк, який би запевняв нас, що незабаром ми будемо мати апарати, на яких будемо спроможними відвідувати далекі планети нашої сонячної системи, ми сміливо заявили б, що він не при своєму розумі».

Про розгубленість нинішніх захисників релігії свідчать і їхні суперечливі ставлення до космічних польотів: одні проклинають, другі заперечують їх користь, треті... благословляють. Західнонімецький богослов Герман Фольк зликаного викукує: «Завдяки космічним польотам людина вийде з своїх меж і уподібниться богу! Змирися, горда людино!»

Після польоту Германа Титова в одній американській газеті було опубліковано малюнок: на фоні чорного неба величезна рука, а між її пальцями пролітає маленький «Восток-2». Мовляв, доля космонавта під час польоту була цілком в «руці божій», захотів би бог — і стиснув свою караючу десницю. Цього разу він, милосердний і довготерпеливий, так не зробив, але може зробити іншим разом, так що, космонавти, задумайтеся, зазіхаючи на святая святих.

Але польоти людей у Всесвіт тривають. І, пристосовуючись до веління часу, деякі богослови по-

чинають твердити, що космічні польоти здійснюються, як і все на світі, з волі бога. І тому польоти нібито не можуть похитнути віри в бога, а, навпаки, підтверджують його існування і всемогутність. «Це божья рука засвітила нову зірку», — так у свій час відгукнулася римська газета «Темпо» на політ Юрія Гагаріна. Де-хто навіть оголошує космічні дослідження богоугодною справою, благословляє космічні ракети, підшукує підхожих святих — покровителів космонавтів.

Але хоч як стараються захисники релігії примирити наукові досягнення з вірою в бога, позиції їх дуже хиткі.

Космічні дослідження і польоти космонавтів розширюють наші знання про Всесвіт, утверджують силу людини, її розуму і тим самим спростовують релігійні догми й уявлення, переконують, що на небі — в космосі немає нічого божественного, надприродного. Не випадково саме початок космічної ери з її штучними супутниками, міжпланетними кораблями, польотами космонавтів справив і продовжує справляти великий вплив на умн віруючих людей і в нашій країні і за рубежом. Багатьом віруючим, навіть священнослужителям, космічні польоти були або першим поштовхом для їхнього відходу від релігії, або завершили цей відхід.

Атеїстичне завоювання неба служить звільненню людей від вікових забобів та ілюзій релігії.

Б. МАР'ЯНОВ.

Відповідальний секретар журналу «Наука і релігія».

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1310—8670. 70 р.